

LENORA

E. A. Poeu

Katarina Habuš, 2.b

Pod samotnim skutom,
neoslikanim suncem
Krenuh teškim putom,
tminama se vučem
Ni pred čijim pragom
sjećanja me more
Pod nebeskim tragom,
snim oči Lenore.

Glas me u crnini njenoj
ruci vodi
Bijeloj toj visini, beskrajni
joj plodi
Mio dodir zlatan, vreo od
dobrote
Daleko od rata, no izvan
slobode

Ako sutrašnja je magla
Podno vjetra tvoje kose
Tad ne zamaram se
tminom

Ti u nebeskoj si mreži
Tamo anđeli me nose
I ne strepim pod visinom